

Sygn. akt II Ka 15/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Rudnik (spraw.)

Sędziowie: SO Jacek Klęk

SO Marek Podwójniak

Protokolant: st. sekr. sąd. Zdzisława Drózdź

przy udziale prokuratorów Rafała Sławnikowskiego i Michała Kurowskiego

po rozpoznaniu w dniach 02 marca 2016r., 16 marca 2016r. i 19 kwietnia 2016r.

sprawy **K. Ł.**

oskarżonego o czyn z art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30.06.2002r. Prawo własności przemysłowej w zb. z art. 24 ustawy z dnia 16.04.1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w zb. z art. 306 k.k. w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 09 listopada 2015r. wydanego w sprawie II K 180/15

na podstawie art. 437§1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 2 i 3 kpk i art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk w zw. z art. 634 kpk:

1. uchyla zaskarżony wyrok i:

a) w miejsce czynu zarzucanego oskarżonemu K. Ł. przyjmuje, że oskarżony ten:

- na początku października 2009r. w miejscowości B., województwa (...), przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...)za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...)w ilości 1.000.000 sztuk, stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu, czym wyrządził poważną szkodę (...) S.A.z siedzibą w N.w S., co stanowi przestępstwo z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późniejszymi zmianami)

- w listopadzie 2009r. w miejscowości B., województwa (...), przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...)za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...)w ilości 666.670 sztuk, stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu, czym wyrządził poważną szkodę (...) S.A.z siedzibą w N.w S., co stanowi przestępstwo z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późniejszymi zmianami),

- w lutym 2010r. w miejscowości B., województwa (...), przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...)za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...)w ilości 500.000 sztuk, stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu, czym wyrządził poważną szkodę (...) S.A.z siedzibą w N.w S., co stanowi przestępstwo z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późniejszymi zmianami),

- w marcu 2010r. w miejscowości B., województwa (...), przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...)za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...)w ilości 500.000 sztuk, stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu, czym wyrządził poważną szkodę (...) S.A.z siedzibą w N.w S., co stanowi przestępstwo z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późniejszymi zmianami),

- w maju 2010r. w miejscowości B., województwa (...), przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...)za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...)w ilości 500.000 sztuk, stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu, czym wyrządził poważną szkodę (...) S.A.z siedzibą w N.w S., co stanowi przestępstwo z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późniejszymi zmianami),

- w czerwcu 2010r. w miejscowości B., województwa (...), przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...)za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...)w ilości 500.000 sztuk, stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu, czym wyrządził poważną szkodę (...) S.A.z siedzibą w N.w S., co stanowi przestępstwo z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późniejszymi zmianami),

i postępowanie karne o te czyny wobec oskarżonego K. Ł. na podstawie art. 66§1 kk oraz art. 67§1 kk warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat,

b) na podstawie art. 67§ 3 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A.z siedzibą w N.w S. nawiązkę w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych,

c) na podstawie art. 67§3 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych,

d) zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A.z siedzibą w N.w S.kwotę (...) (jeden tysiąc dziewięćdziesiąt dwa) złote tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu pierwszoinstancyjnym,

e) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 110 (sto dziesięć) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z postępowaniem pierwszoinstancyjnym,

1. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A.z siedzibą w N.w S. kwotę 504 (pięćset cztery) złote tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym,

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym.

UZASADNIENIE

K. Ł. został oskarżony o dokonanie przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 305 § 1 i 3 ustawy z dnia 30.06.2002 r. Prawo własności przemysłowej w zb. z art. 24 ustawy z dnia 16.04.1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w zb. z art. 306 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., polegającego na tym, że w okresie od początku października 2009 roku do 15 czerwca 2010 roku w miejscowości B., pow. (...), woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru czyniąc z popełniania przestępstwa stałe źródło dochodu w celu wprowadzenia do obrotu za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów w ilości co najmniej 2.666.670 sztuk, z podrobionym znakiem towarowym (...) firmy (...) S.A., którego nie miał prawa używać.

Wyrokiem z dnia 09 listopada 2015 roku wydanym w sprawie II K 180/15 Sąd Rejonowy w Sieradzu uznał K. Ł. w ramach zarzucanego mu czynu za winnego popełnienia przestępstwa wypełniającego dyspozycję art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30.06.2002 r. Prawo własności przemysłowej i art. 24 ustawy z dnia 16.04.1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. polegającego na tym, że w okresie od początku października 2009 roku do 15 czerwca 2010 roku w miejscowości B., pow. (...), woj. (...) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc z popełniania przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wprowadzenia do obrotu, za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów w ilości co najmniej 3.666.670 sztuk i oznaczał ten towar podrobionym znakiem towarowym (...) firmy (...) S.A. z siedzibą w N. (Szwajcaria), którego nie miał prawa używać, stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu, czym wyrządził poważną szkodę (...) S.A. z siedzibą w N. (Szwajcaria) i za ten czyn na podstawie art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30.06.2002 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 150 złotych, zaś na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 1 roku zobowiązując go w tym czasie do informowania sądu o przebiegu okresu próby – na każde żądanie sądu. Jednocześnie Sąd I instancji na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu 1 dzień zatrzymania w dniu 15.07.2010 roku uznając, że jest on równoważny 2 stawkom dziennym grzywny, a na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec niego przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej opisanym czynem w kwocie 45.000,05 złotych. Poza tym Sąd Rejonowy zasądził od K. Ł. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. z siedzibą w N. (Szwajcaria) kwotę 10.000,00 zł tytułem nawiazki oraz kwotę 1092 złote tytułem kosztów zastępstwa procesowego, zaś na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3180 złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 110 złotych tytułem wydatków.

W ustawowym terminie apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

a) obrazę przepisów postępowania tj. art. 4, art. 7, art. 5, art. 92, art. 410 oraz art. 424 § 1 k.p.k. mającą wpływ na treść orzeczenia polegającą na wadliwej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego i wyciągnięciu nielogicznych i nieuzasadnionych doświadczeniem życiowym wniosków z analizy tegoż materiału, a w tym kontekście dowolne przyjęcie istnienia zamiaru, co skutkowało uznaniem oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu,

b) obrazę prawa materialnego poprzez zakwalifikowanie zarzucanego czynu m. in. z art. 305 ustawy prawo własności przemysłowej, poprzez kumulatywne zakwalifikowanie zachowania oskarżonego opisanego w wyroku, jako przestępstwa wyczerpującego znamiona m. in. tego przepisu, co czyni w świetle niekwestionowanego materiału dowodowego – taką podstawę prawną wyroku niedopuszczalną.

W konkluzji apelacji obrońca oskarżonego wniósł o jego uniewinnienie.

W uzasadnieniu apelacji skarżący wskazał, że ustalenia sądu I instancji są nieprawidłowe, do czego doszło poprzez błędną ocenę całokształtu materiału dowodowego, a konkretnie ocena dowodów została dokonana w sposób niezgodny z wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz nie została logicznie uargumentowana w uzasadnieniu wyroku. Wskazał, że w największym stopniu dotyczy to istnienia zamiaru, który jest zaliczany do sfery faktów i powinien być udowodniony w sposób całkowicie pewny usuwający wszelkie istotne racjonalne wątpliwości. Skarżący podkreślił, że Sąd I instancji opisując mechanizm wprowadzenia oskarżonego w błąd co do rzetelności kontrahenta przedstawiającego się jako pośrednik w produkcji opakowań papierosów M. zauważył i zaakcentował szczegóły związane z atmosferą konspiracji, jednakże nie dokonał rzetelnej oceny wszystkich tych okoliczności, podając w uzasadnieniu argumenty sprzeczne logicznie. Podniósł, iż poza sporem pozostaje okoliczność, że nikt nie przekazał oskarżonemu prawa do korzystania z zarejestrowanego znaku (...), jednak Sąd powinien zwrócić uwagę na fakt, że wie o tym od samego oskarżonego, który zresztą podkreślił, że prowadząc działalność gospodarczą nigdy nie spotkał się z okazaniem mu praw do korzystania ze znaku towarowego, gdyż obrót w poligrafii „opiera się na zaufaniu”, a zamawiający produkty pośrednicy nie legitymują się w żaden sposób prawem do korzystania ze znaku towarowego przy zamówieniach, na co wskazywał także świadek B. O., który wskazał także, że spotkał się z wszelkiego rodzaju pośrednictwami związanymi z drukowaniem opakowań czy etykiet nawet czołowych marek, a także na przyjmowanie płatności gotówką. Obrońca oskarżonego podkreślił również, że w swojej praktyce oskarżony realizował zlecenia składane nawet drogą mailową, a praktyka handlowa w tej branży, rzeczywista praktyka oraz doświadczenia oskarżonego tłumaczą obiektywnie możliwość usprawiedliwionego przekonania o legalności podejmowanego zlecenia produkcji opakowań. Skarżący podniósł także, że nie odpowiadała prawdzie okoliczność podnoszona przez oskarżyciela publicznego we wcześniejszym postępowaniu odwoławczym, a także przez Sąd Okręgowy rozpoznający wówczas sprawę, iż opakowania produkowane przez oskarżonego – pomimo tego, że miały zostać wyeksportowane do Rumunii – oznaczone były polskimi napisami, a Sąd I instancji obecnie zweryfikował tę okoliczność stwierdzając, że napisy na opakowaniach były w języku angielskim, jednakże bez rozważań w tej kwestii jak wpływa to na ocenę wyjaśnień oskarżonego, co miało być znamienne dla marginalizowania okoliczności korzystnych dla oskarżonego w uzasadnieniu. Poza tym obrońca wskazał, że Sąd Rejonowy przyjął, iż oskarżony kontaktował się z niezwyfikowanym kontrahentem, a następnie wskazał, że środowisko związane z reklamą i poligrafią jest stosunkowo zamknięte i nieduże, co zdaniem skarżącego świadczy o sprzeczności logicznej w wywodzie sądu. Podkreślił także, że do kontaktu H. M. z firmą oskarżonego doszło z polecenia prawdopodobnie największej w Ł. firmy zajmującej się wykrojnikami do poligrafii i projektowaniem opakowań – (...) Sp. z o.o., z którą to GAL – DRUK współpracuje od wielu lat i że zdeprecjonowana została okoliczność świadomości oskarżonego co do uczciwości kontrahenta, z którym współpracował on wcześniej.

Zdaniem skarżącego ocena wyjaśnień oskarżonego zaprezentowana przez Sąd Rejonowy nie wytrzymuje krytyki oceny poprzez pryzmat logiki i doświadczenia życiowego, bowiem to oskarżony został wprowadzony w błąd co do rzetelności kontrahenta i że K. Ł. wie - mimo braku jakichkolwiek szkoleń w tym zakresie – że firmy posługują się swoimi znakami towarowymi, jednak on nie badał czy kontrahent legitymuje się uprawnieniami do znaku i w jakim zakresie, z uwagi na zwyczaj, praktykę w tym zakresie w branży. Wskazał także, że oskarżonego jako przedsiębiorcę interesował klient wypłacalny, a płatność gotówką nie stanowi niczego nadzwyczajnego w obrocie gospodarczym, jest prawnie usankcjonowana aż do wysokości kwoty 15.000 euro.

Odnosząc się natomiast do próbnych partii towarów, skarżący wskazał, iż konieczna była akceptacja produktu przez ostatecznego odbiorcę, a najważniejszym problemem związanym z zagranicznym kontrahentem jest kwestia płatności i czy ewentualną zaległość będzie dało się wyegzekwować. Podkreślił, że to oskarżony podał warunek, iż tylko jeśli otrzyma zamówienie drogą mailową od ostatecznego odbiorcy firmy w Rumunii to wykona zamówiony towar, a ponadto dokonano także sprawdzenia firmy pod kątem NIP EU oraz tego czy aktywnie funkcjonuje. Zdaniem skarżącego w wyjaśnieniach oskarżonego w tym zakresie nie pojawiła się żadna niekonsekwencja, która natomiast została wyeksponowana w uzasadnieniu sądu rejonowego.

Obrońca podniósł również, że Sąd pobieżnie i kierunkowo ocenił zeznania oskarżonego w zakresie problemów technologicznych, które dotyczyły wyłącznie produkcji na taśmie drukarskiej. Jego zdaniem nie powinno też być niczym dziwnym zestawienie numeru telefonu na zwykłej kartce papieru czy nieodbieranie telefonu przez H. M.. Wskazał także, że Sąd Rejonowy najpierw w ustaleniach faktycznych wskazuje na kontrahenta oskarżonego jako osobę poleconą, a następnie uznaje ją za osobę nieznaną w branży. Skarżący podkreślił również, że pośrednik starający się o zamówienie nie posługuje się znakiem towarowym producenta, co jest zgodne z doświadczeniem życiowym. Wskazał, iż najdrobniejszym nieścisłościom czy wręcz okolicznościom nieistotnym nadano odpowiednią rangą uzasadniającą skazanie. Obrońca podniósł także, że okoliczności dotyczące odbioru i transportu towaru nie odbiegały od realiów, a więc były zgodne zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Podkreślił też, że wcześniejsze uniewinnienie oskarżonego bazowało na tych samych ustaleniach faktycznych, jednak inaczej oceniono okoliczności przebiegu zdarzenia.

Na zakończenie obrońca oskarżonego podniósł, że dowolna ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd Rejonowy doprowadziła do „doszukania się „zamiaru” – i to „bezpośredniego” w postępowaniu oskarżonego. Wskazał także, że przedsiębiorstwo (...) prowadzone przez oskarżonego zatrudnia wiele osób i od lat ma dobrą pozycję na rynku, a jego przeciętne obroty miesięczne wskazują, że liczenie na zysk z działalności przestępczej i związanym z tym ryzykiem przez oskarżonego wymaga także dokonania oceny przez sąd.

W odniesieniu natomiast do kwalifikacji prawnej czynu, skarżący uznał rozważania w tym zakresie za całkowicie błędne i niezgodne z ugruntowanymi poglądami prawnymi. Wskazując, że pod groźbą kary zostały ujęte jedynie niektóre z działań stanowiących ingerencję w sferę monopolu uprawnionego z tytułu rejestracji znaku towarowego – po pierwsze – zachowanie polegające na oznaczeniu towarów podrobionym znakiem towarowym lub na oznaczeniu towarów zarejestrowanym znakiem towarowym, a takie zachowanie musi być podejmowane w celu wprowadzenia ich do obrotu, a po drugie – może polegać na dokonywaniu obrotu towarami oznaczonymi podrobionym znakiem towarowym lub zarejestrowanym znakiem towarowym w sytuacji, gdy czynność polegająca na oznaczeniu towarów tymi znakami dokonana została przez osobę nieposiadającą uprawnień do używania znaku towarowego. Natomiast czynność polegająca na nielegalnej produkcji zastrzeżonych znaków towarowych nie została spenalizowana w ustawie o prawie własności przemysłowej, a zdaniem skarżącego, podobnie należy traktować posługiwanie się przez osobę nieuprawnioną zarejestrowanym lub podrobionym znakiem towarowym na oznaczenie usług jako nie objęte opisem czynu z art. 305 p.w.p.

W toku postępowania odwoławczego do Sądu Okręgowego w Sieradzu pismo skierował także drugi obrońca oskarżonego, w którym wniósł on o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 1 poprzez uniewinnienie oskarżonego, natomiast w zakresie pkt 2-7 wniósł o ich uchylenie. W piśmie tym wskazał, że przypisanie oskarżonemu umyślnego popełnienia czynów stypizowanych w art. 305 ust. 1 pwp oraz art. 24 uznk było bezpodstawne, bowiem art. 305 ust. 3 w zw. z ust. 1 penalizuje jedynie czyn popełniony umyślnie, jest to przestępstwo kierunkowe i tylko sprawca działający w celu wprowadzenia towaru do obrotu. Podkreślił, że dla kwestii realizacji znamion strony podmiotowej typu czynu zabronionego z art. 305 pwp nie ma rozstrzygającego znaczenia przewidziana w przepisanych prawa własności przemysłowej ustawowa zasada jawności rejestru znaków towarowych, jego powszechnej dostępności oraz domniemania znajomości i prawdziwości wpisów dokonywanych w takim rejestrze. Zwrócił uwagę na stanowisko judykatury wskazujące, że domniemanie prawne iż każdemu znana jest teść wpisów dokonywanych w rejestrze znaków towarowych jest wprawdzie wyrazem preferowania przez prawo tych wartości społecznych, które wyraża teza korzystająca z takiego domniemania, ale nie ma ono znaczenia dla odpowiedzialności karnej, a jedynie dla postępowania cywilnego i administracyjnego, w których zresztą może być obalone dowodem przeciwnym. Zdaniem obrońcy przesłanki odpowiedzialności karnej nie zostały w niniejszej sprawie spełnione. Również czyn stypizowany w art. 24 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji jego zdaniem może zostać popełniony jedynie umyślnie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego zasługuje na uwzględnienie, ale jedynie w zakresie, w jakim zarzucił on błąd w ustaleniach faktycznych wynikający z dokonania dowolnej oceny dowodów, polegający na przyjęciu, iż oskarżony

działał z zamiarem bezpośrednim, podczas gdy całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej pozwalał co najwyżej na przyjęcie, iż K. Ł. jeżeli chodzi o jego zachowania, które były przedmiotem sprawy, działał z zamiarem ewentualnym, a więc przewidując możliwość popełnienia przestępstw i godząc się na to. Jednocześnie uznanie apelacji w tym zakresie za zasadną miało niezwykle istotne znaczenie dla tej sprawy, albowiem musiało skutkować przyjęciem, iż dopuścił się on jedynie czynów z art. 24 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji dokonanych z zamiarem ewentualnym, co w konsekwencji spowodowało uchylenie zaskarżonego wyroku i warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego. Sąd Okręgowy nie znalazł natomiast podstaw do uznania, iż w stosunku do oskarżonego powinien zostać wydany wyrok uniewinniający w związku z tym, że nie można przypisać umyślności w działaniu oskarżonego w jakiegokolwiek postaci.

Na wstępie rozważań należy podkreślić, że ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd meriti w toku rozprawy głównej mogą być skutecznie zakwestionowane, a ich poprawność zdyskwalifikowana, wtedy dopiero, gdyby w procedurze dochodzenia do nich Sąd uchybił dyrektywom art. 7 k.p.k., pominął istotne w sprawie dowody lub oparł się na dowodach na rozprawie nieujawnionych, sporządził uzasadnienie niezrozumiałe, nadmiernie lapidarne, wewnątrznie sprzeczne bądź sprzeczne z regułami logicznego rozumowania, wyłączające możliwość merytorycznej oceny kontrolno-odwoławczej. Zarzut obrazy przepisu art. 7 k.p.k. i w związku z tym dokonania błędnych ustaleń faktycznych może być skuteczny tylko wtedy, gdy skarżący wykaże, że sąd orzekający - oceniając dowody - naruszył zasady logicznego rozumowania, nie uwzględnił przy ich ocenie wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Ocena dowodów dokonana z zachowaniem wymienionych kryteriów pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k., i brak jest podstaw do kwestionowania dokonanych przez sąd ustaleń faktycznych i końcowego rozstrzygnięcia, gdy nadto Sąd nie orzeknie z obrażą art. 410 k.p.k. i 424§2 k.p.k. oraz nie uchybi dyrektywie art. 4 k.p.k.

Odnosząc się bezpośrednio do zarzutów podniesionych w apelacji należy w pierwszej kolejności stwierdzić, że generalnie ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji odnośnie przebiegu wypadków, mających związek ze sprawą, nie były kwestionowane. Skarżący zakwestionował jedynie fakt przyjęcia przez Sąd I instancji, iż nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim podkreślał on, że nie zdawał sobie sprawy z nielegalności swoich działań. W tym zakresie skarżący analizował po kolei argumenty przedstawione przez Sąd I instancji przemawiające za przyjęciem przez ten Sąd stanowiskiem uznając wnioski Sądu w tej części za nielogiczne i niezgodne z doświadczeniem życiowym. Zarzucił też, że niesłusznie Sąd I instancji przyjął istnienie po stronie oskarżonego zamiaru bezpośredniego popełnienia przestępstwa tylko z uwagi to, że oskarżony wyprodukował opakowania do papierosów, choć nikt nie przekazał mu uprawnień do wykorzystania zastrzeżonego znaku (...) przy produkcji opakowań do papierosów. Z tym ostatnim zarzutem niewątpliwie należy się zgodzić. Z samego faktu, że firma (...) S.A. nie przekazała oskarżonemu uprawnień do wykorzystania znaku towarowego (...) przy produkcji opakowań do papierosów nie można wnioskować o istnieniu zamiaru bezpośredniego oznaczenia towaru podrobionym znakiem (...) i wprowadzenia go do obrotu czy bezpośredniego zamiaru kopiowania zewnętrznej postaci produktu i stworzenia tym możliwości wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu. Nie można przecież zapominać, że chodziło w tym wypadku o produkcję jedynie opakowań do papierosów. Jest to jeden z rodzajów działalności takich firm, jak Drukarnia (...) i nie można przy każdym zamówieniu wymagać od właściciela takiej firmy uzyskania od producenta danego towaru przekazania uprawnień do znaku towarowego, aby wyprodukował on jedynie jego opakowanie. Nie podlega jednocześnie dyskusji, że oskarżony nie miał nic wspólnego z zorganizowaną grupą przestępczą, która zajmowała się nielegalną produkcją papierosów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym (...), której wysłannikiem do niego był H. M., a który nie informował go o rzeczywistym celu, jaki przyświecał zleceniu produkcji tych opakowań. Niemniej jednak właściciel takiej firmy nie może bronić się, że nie przewidywał, iż produkcję opakowań zleciła mu osoba należąca do grupy prowadzącej działalność polegającą na nielegalnej produkcji papierosów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym (...) i nie godził się na to, jeżeli całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej wskazuje na przewidywanie przez niego takiej możliwości i godzenie się na nią. W przedmiotowej sprawie Sąd I instancji ponownie rozpoznając sprawę dokonał niezwykle wszechstronnej analizy wszystkich okoliczności ujawnionych w toku postępowania, biorąc również przy tej analizie pod uwagę wytyczne zawarte w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanego w sprawie II Ka 300/15 uchylającego poprzednio wydany wyrok uniewinniający K. Ł. od dokonania zarzucanego mu czynu. Żadnej z tych okoliczności nie

pominał nadając każdej z nich odpowiednią wagę, a ich kompleksowa analiza nie pozostawia cienia wątpliwości, że o ile nie dają one dostatecznych podstaw do uznania, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim popełnienia przestępstwa, o tyle bez wątplenia pozwalają na przyjęcie, iż K. Ł. przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...) stwarzając tym możliwość sprowadzenia w błąd klientów co do tożsamości producenta i produktu. Obrońca oskarżonego w bardzo obszernej i szczegółowej apelacji starał się zbić każdy argument podniesiony przez Sąd I instancji wskazując zwłaszcza na to, że branża, w której działa oskarżony opiera się na pewnym zaufaniu, iż H. M. pojawił się u K. Ł. z polecenia innej firmy, a także, że suma transakcji nie przekraczała 15.000 euro, a tym samym rozliczenie gotówkowe było możliwe, a w tym wypadku tym bardziej uzasadnione, że odbiorcą miała być firma zagraniczna, jak też że nie było niczego dziwnego w miejscach odbioru opakowań i w tym, że H. M. pozostawił swój numer telefonu na zwykłej kartce, jak również w problemach technologicznych na taśmie produkcyjnej. Podkreślił również, że pośrednik starający się o zamówienie nigdy nie legitymował się uprawnieniami do znaku towarowego. Dodatkowo zaznaczył, że wprawdzie Sąd Rejonowy słusznie zauważył, że napisy na opakowaniach były w języku angielskim, prostując w tym zakresie błąd Sądu Okręgowego zawarty w uzasadnieniu wyroku wydanego w sprawie II Ka 300/15, lecz jedynie kwestię tą zasygnalizował nie przyznając jej odpowiedniego znaczenia. Podniósł również, że to K. Ł. zażądał maila od firmy rumuńskiej, a przy tym sprawdzono jej NIP europejski, a także że oskarżony nie ryzykowałby sprawy karnej dla w sumie niewielkiego zarobku uwzględniając roczne przychody jego firmy. Argumenty te w żaden sposób nie dają podstaw do uznania, że oskarżonemu można przypisać co najwyżej nieumyślność w jego działaniu czy to w postaci lekkomyślności czy niedbalstwa. Jeżeli chodzi o rozważania w tym zakresie w tym podniesione zarzuty w pierwszej kolejności podkreślić należy, że nie chodziło w tym wypadku o produkcję opakowań do papierosów o mało znanym znaku towarowym. Złożone kolejne zamówienia dotyczyły bowiem wyprodukowania opakowań do papierosów z powszechnie znanym na świecie od wielu lat znakiem towarowym (...). Już choćby ta okoliczność wymagała od niego dużej staranności w sprawdzeniu, czy opakowania, które ma wyprodukować nie posłużą do umieszczenia w nich papierosów pochodzących z nielegalnej produkcji, aby sprzedaż je jako papierosy M.. Nie można w takich przypadkach – jak próbuje to czynić w apelacji skarżący - tłumaczyć się zaufaniem, jakim darzą się osoby działające w tej branży i nawet fakt, że H. M. został zarekomendowany przez firmę (...) nie może nic w tej kwestii zmienić, zwłaszcza, że - jak słusznie wskazał Sąd I instancji - generalnie H. M. nie był znany w tej branży i w tym zakresie w żadnym miejscu Sąd meriti nie popadł w sprzeczność w uzasadnieniu wyroku. W dodatku w tym przypadku same okoliczności nawiązania z nim kontaktu przez H. M., jako przedstawiciela firmy rumuńskiej, dla której miały zostać wyprodukowane opakowania ze znakiem towarowym (...) u każdego właściciela firmy drukarskiej powinny stanowić podstawę do uznania, że chodzi tu o zorganizowaną przestępczą działalność. Otóż oskarżony nie poznał nawet jego nazwiska, ani nie przedstawił on żadnych dokumentów uprawniających go do posługiwania się zastrzeżonym znakiem (...) firmy (...) S.A. i składania oświadczeń woli w imieniu firmy (...) S.A., zaś oskarżony takich dokumentów nie zażądał przy pierwszym kontakcie, a także pozostawił on oskarżonemu kontakt do siebie zapisując swój numer na zwykłej kartce i nie odbierał nigdy telefonów, lecz oddzwaniał po pewnym czasie. Obrońca nie widział w tych okolicznościach nic dziwnego, zwłaszcza jeżeli chodzi o przekazywanie numeru telefonu na kartce, ale nie można nie zgodzić się z Sądem I instancji, że powyższe okoliczności powinny zastanowić oskarżonego, czy H. M. jest poważnym przedsiębiorcą mającym cokolwiek wspólnego z firmą przynajmniej kooperującą z firmą (...) S.A. Trzeba przy tym pamiętać, że oskarżony nie był osobą dopiero raczkującą w tej branży, który mógłby tłumaczyć się pewną naiwnością wynikającą z niedoświadczenia, lecz osobą, która od wielu lat działa w tej branży. Sam podnoszony przez skarżącego fakt, że oskarżony zażądał przesłania mu drogą mailową zamówienia od firmy rumuńskiej i dokonano sprawdzenia, czy firma ta posiada NIP europejski nie można uznać za zachowania nie pozwalające na przyjęcie, iż przynajmniej przewidywał on możliwość popełnienia przestępstwa i godził się na to. Działania takie świadczą zdecydowanie o chęci stworzenia przez K. Ł. pewnych pozorów, że dochował wszelkiej staranności i tym samym nie można przyjąć, że w sposób świadomy złamał prawo. Nie można przy tym zapominać, że na zamówieniu przysłanym drogą mailową brak było logo firmy i określenia przedmiotu jej działalności oraz jakiegokolwiek informacji, że firma ta działa na rzecz (...) S.A. Nie można też zapominać, że oskarżony początkowo wskazywał, iż księgową firmy (...) sprawdzał, czym zajmuje się rumuńska firma, co okazało się nieprawdą i z czego oskarżony później się wycofał, a którą to okoliczność również należy uznać za znaczącą przy ocenie, czy K. Ł. przynajmniej przewidywał możliwość popełnienia przestępstwa i godził się na to. Nie można też zapominać, że oskarżony nigdy nie widział

żadnego samochodu z logo (...), a odbiór miał miejsce w różnych miejscach na terenie Ł., przy czym przeładunek wydrukowanych opakowań z samochodu do samochodu odbywał się na terenie jakiegoś magazynu nie należącego do koncernu (...) S.A., czy też nawet na ulicy, zaś oskarżony miał informacje – jak wynika z zeznań J. Ł. – o okolicznościach, w jakich następował odbiór opakowań. Okoliczności związane z odbiorem towaru może i można byłoby uznać za normalne, jak wskazywał w apelacji obrońca oskarżonego, gdyby nie chodziło o opakowania z tak znanym i uznanym na świecie znakiem towarowym jak (...) i fakt, że była to tylko jedna z wielu okoliczności wskazujących, iż przewidywał on możliwość popełnienia przestępstwa i godził się na to. Do tego należy dodać również problemy technologiczne związane z realizacją zamówień H. M. wynikające ze słabej jakości plików ze znakiem M. dostarczonych przez niego, a ostatecznie oskarżony nie kwestionował, iż wiedział o problemach technologicznych. Wprawdzie obrońca próbował umniejszyć znaczenie tej okoliczności wskazując, że owe problemy technologiczne, o których wiedział oskarżony, dotyczyły wyłącznie produkcji na taśmie drukarskiej, niemniej jednak sam fakt zaistnienia problemów technologicznych przy realizacji tego zamówienia w kontekście zwłaszcza początkowego zaprzeczania przez K. Ł., iż wiedział o tych problemach i przyznania tej okoliczności dopiero po pewnym czasie, należy uznać za istotny i pozwalający łącznie ze wskazanymi wcześniej okolicznościami na przyjęcie, że K. Ł. przynajmniej przewidywał możliwość popełnienia przestępstwa i godził się na to. Do tego należy dodać rozliczenia zamówień w gotówce, co mogłoby faktycznie zostać uznane za niebudzące zdziwienia, jak wskazywał skarżący, w związku z tym, że wartość transakcji nie przekroczyła sumy 15.000 euro, ale jak słusznie zauważył Sąd I instancji Henryk M. płacił w gotówce, choć miał on nie być odbiorcą towaru, lecz pośrednikiem i to firmy rumuńskiej. Nie może też przeczyć opisanemu wcześniej stanowisku podnoszony przez obrońcę oskarżonego fakt, że chodziło w tym wypadku o zamówienia w skali całej działalności K. Ł. stosunkowo niewielkie. Skarżący podkreślał w tym wypadku, że oskarżony w związku z tym nie ryzykowałby przyjmowania takich zamówień i narażenia się na odpowiedzialność karną i utratę reputacji przez jego firmę. Nie można jednak zapominać, że łączna wartość zamówień nie była wcale taka niska, a przy tym zachowanie oskarżonego wskazuje, jakby podjął on pewne kroki mające na celu zabezpieczenie go przed ewentualnym zarzutem o dokonanie przestępstwa, żądając choćby przesłania zamówienia drogą mailową, by wytłumaczyć się nieświadomością swojego działania, tak jak zresztą czynił to w toku niniejszego postępowania, a które to tłumaczenia przy pierwszym rozpoznaniu sprawy zostały nawet uznane przez Sąd Rejonowy za miarodajne, co skutkowało uniewinnieniem go wówczas od zarzucanego mu czynu. Opisanego wyżej stanowiska nie może także zmienić fakt, że faktycznie wbrew stwierdzeniu zawartemu w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu wydanego w sprawie II Ka 300/15 napisy na wyprodukowanych opakowaniach były w języku angielskim a nie polskim. Ta błędnie wskazana okoliczność została bowiem określona jako jedna z licznych przesłanek, które należało wziąć pod uwagę przy ocenie wiarygodności wyjaśnień oskarżonego przy ponownym rozpoznaniu sprawy, zaś ostatecznie ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że napisy te były w języku angielskim. Wbrew stanowisku skarżącego fakt, że owe napisy były w języku angielskim przy tak wielu i to licznych okolicznościach, jak opisane wcześniej, nie może stanowić w żaden sposób przesłanki, która stanowiłaby podstawę do uznania, że oskarżony nie przewidywał możliwości popełnienia przestępstwa i nie godził się na to. Jeszcze raz należy podkreślić, że biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności ujawnione w toku rozprawy, a uwzględnione również przez Sąd Rejonowy, nie ulega wątpliwości, że wprawdzie nie pozwalają one na przyjęcie bez cienia wątpliwości, iż oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, to jednak dają pełną podstawę do uznania, że przewidywał on możliwość popełnienia przestępstwa i godził się na to. W szczególności należy zaznaczyć, że nie chodziło w tym wypadku o jakieś jednostkowe okoliczności, które próbował w swojej apelacji zdezawuować obrońca oskarżonego, lecz o cały szereg opisanych wyżej szczegółowo przesłanek, który tworzyły pewien zamknięty krąg nie pozostawiający wątpliwości co do istnienia po stronie K. Ł. przynajmniej zamiaru ewentualnego popełnienia przestępstwa, a mianowicie, że co najmniej przewidywał, iż produkcję opakowań zleciła mu osoba należąca do grupy prowadzącej działalność polegającą na nielegalnej produkcji papierosów oznaczonych podrobionym znakiem towarowym (...) i godził się na to. Zarzuty podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego, a szeroko wyżej omówione należało uznać za zasadne tylko w takim zakresie, w jakim skarżący zarzucił błędne przyjęcie, iż K. Ł. działał z zamiarem bezpośrednim. Tym samym należało przyjąć, iż Sąd I instancji dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych we wskazanym wyżej zakresie, na skutek naruszenia art. 7 kpk przy dokonywaniu oceny zgromadzonych w sprawie dowodów. W pozostałej części zarzuty dokonania błędnych ustaleń faktycznych i obrazy przepisów postępowania w świetle powyższych obszernych rozważań należało uznać za całkowicie chybione.

Przyjęcie przez Sąd Okręgowy, iż ostatecznie oskarżonemu można przypisać co najwyżej działanie z zamiarem ewentualnym rodzi bardzo poważne konsekwencje w zakresie dotyczącym możliwości subsumpcji zachowań K. Ł. pod przepisy ustaw karnych. Otóż podkreślenia wymaga, że w świetle literalnej wykładni art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2002 r. - Prawo własności przemysłowej, przestępstwa tego można dopuścić się tylko i wyłącznie z zamiarem bezpośrednim. Świadczy o tym bezwzględnie użyty w ust. 1 zwrot „w celu wprowadzenia do obrotu”. Również w doktrynie utrwalony jest pogląd, że przestępstwa tego można dokonać tylko i wyłącznie działając z zamiarem bezpośrednim (patrz: Janusz Raglewski: Komentarz do art. 305 ustawy Prawo własności przemysłowej). W tej sytuacji choć nie można zgodzić się ze stanowiskiem obrońcy oskarżonego wyrażonym w apelacji, iż wyprodukowanych opakowań ze znakiem M. nie można uznać za towar w rozumieniu ustawy Prawo własności przemysłowej, niemniej sam fakt, że czynu tego można dokonać wyłącznie z zamiarem bezpośrednim powoduje, iż oskarżonemu nie można przypisać tego przestępstwa skoro działał on z zamiarem ewentualnym. Nie oznacza to jednak konieczności uniewinnienia go od dokonania zarzucanego mu czynu. Otóż podkreślić należy, że oskarżonemu zarzucono i przypisano w wyroku również przestępstwo z art. 24 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Tymczasem przestępstwa tego można dokonać zarówno z zamiarem bezpośrednim jak i z zamiarem ewentualnym, co wynika również z utrwalonego doktrynie stanowiska (patrz: Janusz Raglewski: Komentarz do art. 24 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji). W tym konkretnym przypadku ostatecznie z poczynionych ustaleń wynika, że oskarżony w przypadku produkcji każdej z zamówionych partii opakowań, przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...) za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...), stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu. Jednocześnie nie podlega dyskusji, że wbrew stanowisku obrońców oskarżonego, każdorazowo oskarżony wyrządził w ten sposób poważną szkodę spółce (...) S.A. Obrońcy powoływali się w tym wypadku na kwestię relatywnie niewielkiej wartości zamówień i jeszcze mniejszego zysku uzyskanego przez K. Ł.. Nie można jednak zapominać, że pod pojęciem „poważnej szkody”, o której mowa w art. 24 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji należy rozumieć nie tylko szkodę majątkową, ale również niemajątkową. W tym wypadku biorąc pod uwagę fakt, że opakowania te posłużyły do produkcji papierosów z podrobionym znakiem uznanej na świecie marki M., niewątpliwie spowodowało to konkretne straty wizerunkowe tej firmy. Nie można również zapominać, że każdorazowo chodziło o produkcję co najmniej 500.000 opakowań tekturowych, które tym samym za każdym razem mogły posłużyć do wyprodukowania co najmniej 500.000 paczek papierosów, a więc ogromnej ilości. W tej sytuacji nie podlega najmniejszej dyskusji, że w przypadku każdego zamówienia w pełni usprawiedliwione jest stwierdzenie, że K. Ł. swoim zachowaniem wyrządził poważną szkodę (...) S.A. Tym samym oskarżony swoim każdorazowym zachowaniem polegającym na produkcji opakowań związanej z konkretnym zamówieniem wyczerpał znamiona czynu z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późniejszymi zmianami). Nie można było w tym przypadku przyjąć, że swoimi działaniami oskarżony dopuścił się jednego przestępstwa, albowiem stwierdzenie, iż działał on w warunkach z art. 12 kk możliwe byłoby tylko w przypadku przyjęcia, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim. Jednocześnie należy podkreślić, że przyjęcie, iż K. Ł. dopuścił się sześciu przestępstw wyczerpujących każdorazowo dyspozycję art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, choć Sąd I instancji przyjął, że K. Ł. dopuścił się jednego przestępstwa, nie może być uznane za niekorzystne dla oskarżonego, bowiem zmiana w tym zakresie wynikała z przyjęcia korzystnej dla oskarżonego okoliczności, iż czynów tych dopuścił się z zamiarem ewentualnym, nie zaś bezpośrednim, jak przyjął Sąd Rejonowy.

Uznając ostatecznie, że oskarżony dokonał sześciu przestępstw wyczerpujących dyspozycję art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji działając z zamiarem ewentualnym, nie zaś, że dopuścił się on z zamiarem bezpośrednim czynu wyczerpującego dyspozycję art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30.06.2002 r. Prawo własności przemysłowej i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, należało rozważyć, czy w stosunku do oskarżonego może być wydany wyrok skazujący, a jeżeli tak to na jaką karę. Uwzględniając wszystkie okoliczności sprawy Sąd Okręgowy uznał, iż oskarżony zasługuje na to, aby warunkowo umorzyć wobec niego postępowanie. Zgodnie z dyspozycją art. 66§1 kk sąd może warunkowo umorzyć postępowanie, jeżeli wina

i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności, nie popełni przestępstwa. Zgodnie z art. 66§2 kk warunkowego umorzenia postępowania nie można zastosować w przypadku, gdy za czyn grozi kara przekraczająca 5 lat pozbawienia wolności. Jeżeli chodzi o przedmiotową sprawę, to niewątpliwie spełnione są przesłanki określone we wskazanym przepisie. W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że ostatecznie Sąd Okręgowy uznał, iż można oskarżonemu przypisać dokonanie przestępstw jedynie z zamiarem ewentualnym nie zaś bezpośrednim i to tego kwalifikowanych nie z art. 305 ustawy Prawo własności przemysłowej i z art. 24 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, lecz jedynie z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, który to czyn nawet przez ustawodawcę nie został uznany za przestępstwo o znacznej społecznej szkodliwości, skoro maksymalna przewidziana za niego kara to 2 lata pozbawienia wolności. Podkreślić należy, że oskarżony nie działał w zorganizowanej grupie przestępczej, lecz przypisanych mu czynów dopuścił się przewidując jedynie możliwość ich popełnienia i godząc się na to, a przy tym chodziło w tym wypadku jedynie o produkcję tekturowych opakowań do papierosów. W tej sytuacji niewątpliwie zasadne jest przyjęcie, że społeczna szkodliwość czynów oskarżonego i jego wina nie były znaczne. Jednocześnie należy zaznaczyć, że K. Ł. nie był dotychczas karany za przestępstwa i prowadzi ustabilizowany tryb życia. Od wielu lat prowadzi z powodzeniem działalność gospodarczą – Drukarnię (...). Wskazać przy tym należy, że czyny, których się dopuścił miały miejsce ponad 6 lat temu, a od tamtego czasu nie wszedł on w konflikt z prawem. Okoliczności te dają pełną podstawę do uznania, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa. Przepiętne zachowania oskarżonego należy uznać w tym wypadku za incydentalne. Trzeba również zaznaczyć, że w przedmiotowej sprawie warunkowe umorzenie postępowania, będące rozstrzygnięciem bardzo korzystnym dla oskarżonego, który w ten sposób nie jest traktowany jako skazany, należy uznać za możliwe tylko w sytuacji, której orzeczone zostanie od niego nawiązka na rzecz pokrzywdzonego, podobna do tej, którą orzekł Sąd I instancji na podstawie art. 46§1 kk. P. zdecydowanie należy się stosowana kwota z tego tytułu i to w takiej wysokości, w jakiej orzekł ją Sąd Rejonowy. Taka możliwość została jednak przewidziana w art. 67§3 kk dopiero po nowelizacji kodeksu karnego, która weszła w życie w dniu 01 lipca 2015r.. Wcześniej możliwe było orzeczenie nawiązki tylko na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Skoro zatem rozstrzygnięcie o warunkowym umorzeniu postępowania będzie w tym wypadku możliwe tylko w wypadku orzeczenia nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, gdyż w przeciwnym wypadku takie rozstrzygnięcie nie wchodziłoby w rachubę, to tym samym za względniejsze dla oskarżonego należy uznać przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od 01 lipca 2015r. pozwalające – w świetle art. 67§3 kk w nowym brzmieniu - na orzeczenie stosownej nawiązki na rzecz pokrzywdzonego. Za w pełni zasadne należy uznać również orzeczenie od K. Ł. w wypadku warunkowego umorzenia postępowania także nawiązki w kwocie 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Zaznaczyć w tym miejscu trzeba, że w związku z zaistnieniem podstawy do warunkowego umorzenia postępowania wystąpiła konieczność uchylecia rozstrzygnięcia o orzeczeniu wobec oskarżonego na podstawie art. 45 §1 kk przepadek równowartości korzyści majątkowej w kwocie 45.000,05 złotych, który to przepadek można orzec tylko wobec osoby skazanej. W tej sytuacji, aby oskarżony odczuł w odpowiedni sposób wydany w stosunku do niego wyrok, zwłaszcza w sytuacji, gdy skorzysta on z instytucji warunkowego umorzenia postępowania, za w pełni zasadne należy uznać orzeczenie wobec niego nawiązki we wskazanej wyżej wysokości na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Podkreślić należy, że warunkowe umorzenie postępowania stanowi umorzenie postępowania pod pewnymi warunkami. W tej sytuacji chcąc skorzystać z takiej możliwości Sąd Okręgowy, zgodnie z art. 437 § 2 kpk, musiał najpierw uchylić zaskarżony wyrok i następnie opisać od początku zachowania oskarżonego i je zakwalifikować, jak też od nowa zawrzeć rozstrzygnięcia o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego.

Reasumując w świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy - na podstawie art. 437§1 i 2 kpk oraz 438 pkt 2 i 3 kpk – uznając apelację obrońcy oskarżonego za częściowo zasadną - uchylił zaskarżony wyrok i w miejsce czynu zarzucanego oskarżonemu K. Ł. przyjął, że oskarżony ten:

- na początku października 2009r. w miejscowości B., województwa (...), przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...)za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...)w ilości 1.000.000 sztuk, stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu, czym wyrządził poważną szkodę (...) S.A.z siedzibą w N.w S., co stanowi przestępstwo z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późniejszymi zmianami)

- w listopadzie 2009r. w miejscowości B., województwa (...), przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...)za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...)w ilości 666.670 sztuk, stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu, czym wyrządził poważną szkodę (...) S.A.z siedzibą w N.w S., co stanowi przestępstwo z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późniejszymi zmianami),

- w lutym 2010r. w miejscowości B., województwa (...), przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...)za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...)w ilości 500.000 sztuk, stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu, czym wyrządził poważną szkodę (...) S.A.z siedzibą w N.w S., co stanowi przestępstwo z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późniejszymi zmianami),

- w marcu 2010r. w miejscowości B., województwa (...), przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...)za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...)w ilości 500.000 sztuk, stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu, czym wyrządził poważną szkodę (...) S.A.z siedzibą w N.w S., co stanowi przestępstwo z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późniejszymi zmianami),

- w maju 2010r. w miejscowości B., województwa (...), przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...)za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...)w ilości 500.000 sztuk, stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu, czym wyrządził poważną szkodę (...) S.A.z siedzibą w N.w S., co stanowi przestępstwo z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późniejszymi zmianami),

- w czerwcu 2010r. w miejscowości B., województwa (...), przewidując możliwość popełnienia przestępstwa i godząc się na to, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą Drukarnia (...)za pomocą technicznych środków reprodukcji w postaci matryc i urządzeń drukarskich kopiował zewnętrzną postać produktu w postaci opakowań tekturowych do papierosów oznaczonych znakiem towarowym (...)w ilości 500.000 sztuk, stwarzając tym możliwość wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta i produktu, czym wyrządził poważną szkodę (...) S.A.z siedzibą w N.w S., co stanowi przestępstwo z art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jednolity: Dz.U. z 2003r., Nr 153, poz. 1503 z późniejszymi zmianami),

i postępowanie karne o te czyny wobec oskarżonego K. Ł.na podstawie art. 66§1 kk oraz art. 67§1 kk warunkowo umorzył na okres próby 2 lat, a ponadto na podstawie art. 67§ 3 kk orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A.z siedzibą w N.w S. nawiązkę w kwocie 10.000 złotych, zaś na podstawie art. 67§3 kk orzekł od K. Ł.na rzecz

Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych i zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A.z siedzibą w N.w S. kwotę 1092 złote tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu pierwszoinstancyjnym oraz zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 110 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z postępowaniem pierwszoinstancyjnym.

Jednocześnie Sąd Okręgowy – na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk w zw. z art. 634 kpk - zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A.z siedzibą w N.w S. kwotę 504 złote tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym oraz zasądził od K. Ł.na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 20 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym.